సంపుటి:3
సంచిక :7
పుటలు :52
రు. 20/-లు
తెనాలి

1993 నుంచి 2013 వరకు వెలువడిన **నడుస్తున్న చరిత్ర** కు నేటి రూపం

తెలుగుజాతి పత్రిక

అమ్మనుడి

నుడి నాడు నెనరు

సెప్టెంబరు 2017

ఉప రాష్ట్రపతి ముప్పవరపు వెంకయ్యనాయుడు

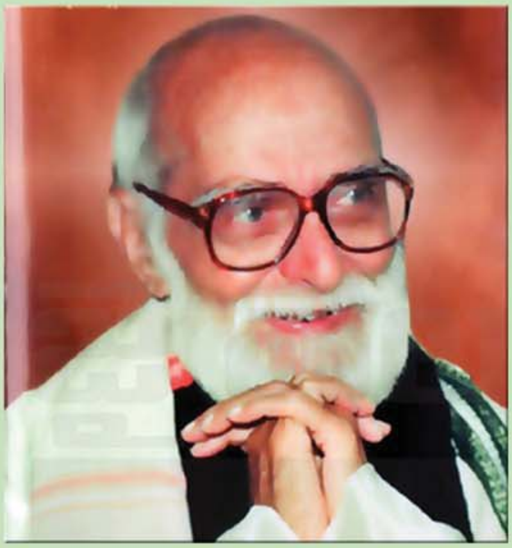

సెప్టెంబరు 9 : కాళోజి జయంతి
తెలుగు మాండలిక భాషాదినోత్సవం / తెలంగాణ భాషాదినోత్సవం

"వాడుక బాస అంటే
రాయ వచ్చినోడు రాసే
దస్తూరి వలె కాదా?
దస్తూరిలో లిపి వలెనే
మాటల్లో యాస కాదా
దస్తూరీలో అక్షరాల
రూపువలెనే
మాటలు ఉచ్చారణ అవును కదా?"

"ఆంధ్రప్రదేశ్ పరిపాలనాభాషగా తెలుగును చెయ్యండి.
తెలుగు .. తెలుగే ... తెలుగే ....
నామీద, ప్రజలమీద గౌరవంతో ఈ నిబంధన పెట్టండి.
అమ్మను, అమ్మభాషను, మాతృదేశాన్ని మరువవద్దు.
తెలుగు రాష్ట్రాల ముఖ్యమంత్రులు కలిసి పనిచెయ్యండి."

భాషోద్యమ కథానికలు :

- మాతృభాష...జిందాబాద్ - యర్రంశెట్టి శాయి
- బతుకుబడి -కరణం కళ్యాణ్‌కృష్ణకుమార్

ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వ భాషావిధానాన్ని ప్రకటించాలి

◆ తెలుగు అభివృద్ధి, సాధికారతలకోసం...

◆ తెలుగుభాషోద్యమ నిర్మాణంకోసం...

◆ ఆంధ్ర,తెలంగాణల్లో, ఇతరరాష్ట్రాల్లో, విదేశాల్లోనూ ఉన్న తెలుగువారికోసం...

తెలుగుజాతి పత్రిక

అమ్మనుడి

సంపాదకుడు : డా॥ సామల రమేష్‌బాబు

తోడ్పాటు : డా॥ గారపాటి ఉమామహేశ్వరరావు, డా॥ వెన్నిసెట్టి సింగారావు, డా॥ సుందర్ కొంపల్లి, రహ్మానుద్దీన్ షేక్, సరస్వతుల రామనరసింహం(సరసి), తమ్మా శ్రీనివాసరెడ్డి

సెప్టెంబరు 2017

రచయితలకు సూచనలు

తెలుగు భాష, సాహిత్యం,సాంస్కృతికతలతో పాటు తెలుగువారి చరిత్రకూ, సంస్కృతికీ, సాధికారతకూ, ప్రగతికీ చెందిన సామాజిక, ఆర్థిక, రాజకీయ అంశాలపై రచనలకు స్వాగతం. వ్యాసం, కథ, వచన కవిత, పాట –రచనను ఏ రూపంలో నైనా పంపవచ్చు.

1. వ్యాసాలు ముద్రణలో 1 నుండి 3 పుటలకు మించకూడదు. కథ 3 పుటలకు మించకూడదు. కవితలు 20 నుంచి 30 పంక్తులకు మించకూడదు. విమర్శలు విషయం పైనే ఉండాలి గాని వ్యక్తులపై గురిపెట్టి చేయరాదు. సరళమైన తెలుగులో వ్రాయాలి. 2. రచనలను యూనికోడ్‌లో గాని, అనుఫాంట్స్‌లో గాని టైప్ చేసి పి.డి.ఎఫ్ మరియు పి.ఎం.డి. రెండింటిలోనూ పంపాలి. లేదా ఎ4 సైజు కాగితంపై వ్రాసి, స్కాన్ చేసి *editorammanudi@gmail.com* కు పంపాలి. కొరియర్ / రిజిష్టర్డ్ / సాధారణ పోస్టులో కూడా పంపవచ్చు. 3. రచనతో పాటు పోస్టల్ చిరునామా, ఫోన్ నంబరు, ఉంటే ఇ-మెయిల్ చిరునామా కూడా ఇవ్వాలి. ఈ వివరాలు లేని రచనల్ని తీసుకోలేము. 4. రచన స్వంతమేనని, ఇతర పత్రికలకుగాని, ఇంటర్నెట్ పత్రికలకుగాని పంపలేదని, ఇంతవరకు ఎక్కడా ప్రచురణ కాలేదని హామీ పత్రాన్ని తప్పనిసరిగ పంపాలి. ముందుగా సోషల్ మీడియాలో పెట్టిన రచన లను ప్రచురణకు స్వీకరించలేము. **అమ్మనుడి** లో ప్రచురణైన తరువాత ఇతర పత్రికలలోగాని, సోషల్ మీడియాలోగాని ప్రచురించేట్లయితే – **అమ్మనుడి** నుంచి తీసుకున్నట్లు తప్పక పేర్కొనాలి.

లోపలి పుటలలో....

సంపాదకహృదయం :	ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వ భాషావిధానాన్ని ప్రకటించాలి		7
ప్రాధికార సంస్థ :	నివేదిక విశేషాలు		9
భాషోద్యమం :	ప్రజలభాషలో పరిపాలిస్తేనే....	సామల రమేష్‌బాబు	15
భాషోద్యమం :	భాషావిధానంపై బాధ్యతారాహిత్యం	పులికొండ సుబ్బాచారి	17
పాఠశాల విద్య :	అన్ని మునిసిపల్ పాఠశాలల్లో....		19
అధికార భాష :	తెలుగు అధికారభాష అనడం అబద్ధం	మాడభూషి శ్రీధర్	20
పాఠశాల విద్య:	సెల్ఫ్‌ఫైనాన్స్‌డ్ పాఠశాలల చట్టం....	రమేష్ పట్నాయక్	23
పాఠశాల విద్య:	నా గోడు వినిపించుకోరూ...	ఎస్.ఆర్.పరిమి	25
పొరుగు తెలుగు :	జగదల్‌పూరులో తెలుగువారు	స.వెం.రమేశ్	31
సాహిత్యరంగం:	వాడుకభాషలో వింతపోకళ్ళు	మధురాంతకం నరేంద్ర	32
తెలంగాణ తెలుగుకోసం :	భాషాసాహిత్యాల యుద్ధకవచం	జయధీర్ తిరుమలరావు	34
పిట్టచూపు :	బాబాల ముసుగులో.....	చలసాని నరేంద్ర	34
బౌద్ధం-వైజ్ఞానిక మార్గం-5	.....	బొర్రా గోవర్ధన్	42
జనవాణి :	.....		45
పెద్దోరి తీపి గురుతులు:	విశ్వదాభిరామ కవి....	సన్నిధానం నరసింహశర్మ	48
గ్రంథాలయం :			50
భాషోద్యమ కథానికలు :	మాతృభాష ..... జిందాబాద్	యర్రంశెట్టి శాయి	21
	బతుకుబడి	కరణం కళ్యాణ్‌కృష్ణ కుమార్	26
కవితలు :	శాశ్వతం	గుర్రాల రమణయ్య	14
	భాషను బతికించుకోవద్దా	గంటేడ గౌరునాయుడు	22
	అన్నీ ఆయుధాలే	కె.జి.వేణు	24
	సాఫల్యం	బి.వి.శివప్రసాద్	30
	సజీవ స్వరాల యాస	సద్లపల్లె చిదంబరరెడ్డి	38
	నేలను ఏలపాటలు...	కత్తి పద్మారావు	46

రేఖా చిత్రాలు : **చిదంబరం** కార్టూన్లు : **సరసి, శేఖర్**

ముఖచిత్రం : **తమ్మా శ్రీనివాసరెడ్డి** కంప్యూటరీకరణ : **సోమయాజులు**

రచనలు, ఉత్తరాలు పంపుటకు చిరునామా:

సంపాదకుడు: **అమ్మనుడి,** జి-2, శ్రీ వాయుపుత్ర రెసిడెన్సీ, హిందీ కళాశాల వీధి, మాచవరం,విజయవాడ-520004.

కార్యాలయం : *0866-2439466* సంపాదకుడు : *9848016136* e-mail : editorammanudi@gmail.com

వలగూడు (ఇంటర్నెట్)లో *www.ammanudi.org* చూడండి.

రచయితల అభిప్రాయాలు వారి స్వంతం. వారితో పత్రిక యాజమాన్యం, సంపాదకుడు ఏకీభవించవలసిన అవసరం లేదు.

అమ్మభాష తెలుగును కాపాడుకొనే ఉద్యమంలో భాగంగా భాషాప్రాధాన్యతను తెలిపే

కథానికలకు ఆహ్వానం

ఈ వేగయుగంలో క్లుప్తతకి ప్రాధాన్యమిస్తూ బుల్లెట్లలా పాఠకుల మెదళ్ళని తాకి కదిలింపజేసి ఆలోచనలలో ముంచెత్తేట్టు చేయగల బలమైన సాహిత్యప్రక్రియ కథానిక. కథ వస్తువైతే, దానిని కళాత్మకంగా మలచి చెప్పే ప్రక్రియ కథానిక. దీనిని చదవడానికి పట్టే సమయంకన్నా ఆలోచింపజేసే సమయం ఎక్కువ. అందుకే అమ్మభాష ప్రాధాన్యం అన్ని కోణాలలో అందరి మనసులలో నాటుకునేట్టు చెప్పే కథానికల్ని వరుసగా **అమ్మనుడి**లో ప్రచురించాలని సంకల్పించాం.

ప్రభుత్వ పరిపాలనలో, కోర్టు వ్యవహారాల్లో, నిత్యజీవితంలో తెలుగును కోల్పోతున్నందువల్ల జరిగే నష్టాల్ని కథావస్తువులుగా తీసుకోవచ్చు. అన్నిటికీ మించి విద్యారంగంలో తెలుగును సమూలంగా అణచివేస్తున్నందువల్ల కలిగే నష్టాల్ని చిత్రిస్తూ కథానికలను వ్రాయవచ్చు. ఈ కోణాల్లో ఆలోచిస్తే రచయితలకు ఎన్నో కథాంశాలు కన్పిస్తాయి. 'అమ్మనుడి'లో ప్రచురిస్తున్న వ్యాసాల్లో ఇలాంటి అంశాలను గ్రహించవచ్చు.

ఇందుకు రచయితల, రచయిత్రుల సహకారాన్ని కోరుతున్నాము. ప్రచురించే ప్రతి కథానికకు గౌరవ పారితోషికంగా 500 రూ. ఇవ్వబడుతుంది.

- కథానిక ప్రచురణలో 2నుండి 4 పుటలకు మించకుండా ఉంటే మంచిది. ప్రతినెలా 1 లేక 2 కథానికలను మాత్రం ప్రచురించగలం.
- ఈ సంచికలో డా॥ వేదగిరి రాంబాబు కథానికతో ఈ అమ్మనుడి కథానికల పరంపర మొదలవుతున్నది.
- తరువాత ఈ కథానికలతో ఒక సంకలనాన్ని తెస్తాం.
- ప్రముఖ కథానికారచయిత **డా.వేదగిరి రాంబాబు** ఈ శీర్షికను **అమ్మనుడి** కోసం నిర్వహిస్తున్నారు.
- మన భావాలకు శాశ్వత రూపాన్నిచ్చే మన మాతృభాష కేంద్రంగా మీరు పంపే కథానికల కోసం ఎదురు చూస్తుంటాం. అమ్మభాష కోసం నిర్వహిస్తున్న ఈ వినూత్న శీర్షికకు విలువైన మీ కథానికలను పంపాల్సిన చిరునామా:

సంపాదకుడు: **అమ్మనుడి**, జి-2, శ్రీ వాయుపుత్ర రెసిడెన్సీ, హిందీ కళాశాల వీధి, మాచవరం, విజయవాడ-520004. కార్యాలయం : 0866-2439466 సంపాదకుడు : 9848016136
e-mail : editorammanudi@gmail.com

గమనిక : కథలను అనుఫాంట్స్‌లో గాని, యూనికోడ్‌లో గాని టైప్ చేసి, పి.డి.ఎఫ్ మరియు పి.ఎం.డి.ఫైల్సులో *editorammanudi@gmail.com* కు పంపించాలి. చేతివ్రాతలో పంపేట్లయితే వ్రాసినదానిని స్కాన్ చేయించి పంపాలి. లేదా వ్రాతప్రతిని పోస్టులోగాని, కొరియర్‌లో గాని పంపించాలి.

సంపాదకీయం

ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వ భాషావిధానాన్ని ప్రకటించాలి

ఆగస్టు 29న ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం నిర్వహించిన తెలుగు భాషాదినోత్సవం- గిడుగు జయంతి సభలో ముఖ్యమంత్రి నారా చంద్రబాబు నాయుడు ఆసక్తికరంగా ప్రసంగించారు. సరిగ్గా ఏడాది క్రింద అదే వేదికపై తాము ప్రకటించిన 'తెలుగు భాషా సంస్కృతుల అభివృద్ధి అధ్యయన కమిటీ' నివేదికను ఇచ్చిందని, దాని కనుగుణంగా చర్యలు గైకొంటున్నామని ఆయన తెలియజేశారు. ఆ కమిటీ సూచించిన విధంగా ఏడు అకాడమీలను స్థాపించడానికి జి.ఒ.లను కూడా ఈ సభలో ముఖ్యమంత్రి విడుదల చేశారు. కమిటీ సూచించిన సాహిత్య అకాడమీ, సంగీత నృత్య అకాడమీ, నాటక అకాడమీ, లలిత కళా అకాడమీ, చరిత్ర అకాడమీ, గ్రామీణ సాంకేతిక మరియు జానపదకళల అకాడమీలకు అదనంగా శాస్త్ర సాంకేతిక అకాడమీని కూడా స్థాపించడానికి ఉత్తర్వులిచ్చారు. భాషోద్యమ సమాఖ్య, సాహిత్య, సాంస్కృతిక సంఘాలు ఎంతోకాలంగా కోరుతున్న అకాడమీల పునరుద్ధరణకై పని మొదలైంది. ఇందుకు వారికి మప్పిదాలు తెలుపుదాం.

2012 ఫిబ్రవరి 21న అంతర్జాతీయ మాతృభాషా దినోత్సవంనాడు తెలుగు భాషోద్యమ సమాఖ్య హైదరాబాదులో నిర్వహించిన నిరసన సభలో నాటి ప్రతిపక్షనేతగా చంద్రబాబు నాయుడు పాల్గొన్నారు. సమాఖ్య అప్పటికే 9 డిమాండ్లను ప్రభుత్వం ముందు పెట్టి వాటి సాధనకై ఉద్యమబాట పట్టింది. ఆ నిరసన సభలో సుమారు అరగంటసేపు మాట్లాడిన చంద్రబాబునాయుడు ఆ డిమాండ్లను పూర్తిగా బలపరచారు. వాటిలో తొలి అంశం- తెలుగుభాషకు ప్రత్యేక మంత్రిత్వశాఖను, దానితోపాటు ఒక ప్రాధికార సంఘాన్ని ఏర్పరచాలనేది. తర్వాత, డిసెంబరు 27-29 తేదీలలో తిరుపతిలో ప్రపంచ తెలుగు సభల్ని నిరసిస్తూ సమాఖ్య ప్రదర్శనలు, దీక్షలు, చేసింది. ఫలితంగా ఆ సభల తొలిరోజునే ముఖ్యమంత్రి అందులోకొన్ని డిమాండ్లను ఆమోదించినట్లు ప్రకటించారు. తర్వాత సరిగ్గా ఏడాదికి 31-12-2013న తెలుగుకు మంత్రిత్వశాఖ నేర్పరుస్తూ జి.ఒ. నెం.909 వచ్చింది. దాని ప్రకారం అప్పటిదాకా ఉన్న సాంస్కృతిక మంత్రిత్వ శాఖ- భాషా సాంస్కృతిక మంత్రిత్వశాఖగా పేరు మార్చుకొంది. 2014లో రెండు రాష్ట్రాలుగా ఏర్పడిన తర్వాత కూడా రెండు రాష్ట్రాల్లో ఇదే పేరుతో మంత్రిత్వశాఖలు ఏర్పడ్డాయి - ప్రాధికార సంస్థ లేకుండానే!

ప్రాధికార సంస్థ లేకుండా మంత్రిత్వశాఖ చెయ్యగల పని ఏమీ ఉండదు. కానీ, తెలివితక్కువ రాజకీయాలవల్ల అప్పుడు తప్పు జరిగింది. ఆ తప్పును సరిదిద్దడానికి మళ్లీ తె.భా.సమాఖ్య ప్రభుత్వం వెంటపడింది. సమాఖ్య బహిరంగలేఖకు, విన్నపాలకు స్పందించిన ముఖ్యమంత్రి చంద్రబాబునాయుడు గతేడాది ఆగస్టు 29న ప్రాధికార సంస్థ ఏర్పాటుకై కమిటీని వేశారు. ఆ కమిటీ నివేదిక ప్రకారం రేపో మాపో శాసనసభలో బిల్లును ప్రవేశపెట్టి త్వరలో చట్టం తెస్తామని ముఖ్యమంత్రి నిన్నటి సభలో ప్రకటించారు. (ఆ నివేదిక సిఫారసులను ఈ సంచికలో 9-14 పుటల్లో చూడవచ్చు).

ఇంతకూ నివేదికలో ఏఏ అంశాలను ముఖ్యమంత్రి ఆమోదించారో వేటిని తిరస్కరించారో తెలియదు. ఆ వివరం చెప్పలేదు గనుక- నివేదిక మొత్తాన్నీ ఆమోదించారనే అనుకోవలసి వస్తున్నది. మరి, ప్రాథమిక విద్యను ప్రభుత్వ, ప్రయివేటు బడులన్నిటిలో రాష్ట్రమంతటా- మాతృభాషలోనే ఉండాలని కమిటీ సూచించింది. ఇప్పుడు ప్రభుత్వం ఆ సూచనను ఆమోదిస్తుందా? తిరస్కరిస్తుందా? అసలు- ఒక మాధ్యమంగా తెలుగును ఎంతవరకు ఆమోదించనున్నారు? అసలు ఏ దశలోనైనా తెలుగు మాధ్యమం ఉంటుందా ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో? ఇలాంటి విధానపరమైన అంశాల్లో కమిటీ చెప్పిన వాటిపై ప్రభుత్వం స్పష్టత ఇవ్వాలిగదా? ముఖ్యమంత్రిగారు ఇవేమీ ప్రస్తావించకుండానే ప్రాధికార సంస్థ ఏర్పాటుకు చర్యలు చేపడుతున్నట్లు ప్రకటించేశారు. సంతోషం. ఆ సంస్థ నిర్మాణం, దాన్ని పనిలోకి దించడం ఇక త్వరగా జరగాలని ఆశిద్దాం.

మరొక ముఖ్యమైన అంశం- పరిపాలనను పూర్తిగా తెలుగులోకి తేవడం సంగతి. పరిపాలన అంతా ఇప్పుడు ఇంగ్లీషులోనే జరుగుతున్నది. 2014 లో ఈ ప్రభుత్వం ఏర్పడినప్పటినుండి ఇంతవరకు ఎక్కడా ముఖ్యమంత్రి ఈ విషయంలో ఏమీ పలుకలేదు, ఎవరి విజ్ఞప్తులకూ స్పందించనూ లేదు. అందువల్లే ప్రజల భాషలో పరిపాలించాలనే

తెలుగు భాషా సంస్కృతుల అభివృద్ధి అధ్యయన కమిటీ

ప్రభుత్వానికి సమర్పించిన నివేదిక విశేషాలు

2016 ఆగస్టు 29న తెలుగు భాషాదినోత్సవ సభలో ముఖ్యమంత్రి గౌ॥ శ్రీ నారా చంద్రబాబునాయుడు చేసిన వాగ్దాన ప్రకటనను అనుసరించి -

నూతనంగా ఏర్పడనున్న వివిధ సంస్థల స్వరూప స్వభావాలను, వాటి విధి విధానాలను రూపొందించటం కోసం సాంస్కృతిక శాఖామాత్యులు గౌ॥డా॥ పల్లె రఘునాథరెడ్డి గారి అధ్యక్షతన తెలుగు భాషా సంస్కృతుల అభివృద్ధి అధ్యయన కమిటీని ప్రభుత్వం జి.ఒ.ఎం.ఎస్.నెం. 10, తేది 14.09.2016న నియమించింది. ఈ కమిటీలో ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వ సలహాదారు (కమ్యూనికేషన్స్) గౌ॥డా॥ పరకాల ప్రభాకర్, ఆంధ్రప్రదేశ్ శాసనసభ ఉపసభాపతి గౌ॥డా॥ శ్రీ మండలి బుద్ధప్రసాద్, పర్యాటక సాంస్కృతిక శాఖ కార్యదర్శి డా॥ నాగులపల్లి శ్రీకాంత్, ఐ.ఏ.ఎస్., సాంస్కృతిక శాఖ సంచాలకులు డా॥ దీర్ఘాసి విజయభాస్కర్, పురావస్తుశాఖ సంచాలకులు డా॥ రామకృష్ణ గార్లను సభ్యులుగా నియమించారు.

కమిటీ పరిశీలనాంశాలు

1. ప్రస్తుతం ఉన్న అధికార భాషా చట్టం స్థానంలో తెలుగు భాష అభివృద్ధి, అధికార భాష అమలుకు తెలుగు భాష ప్రాధికార సంస్థ చట్టం.
2. పురావస్తు శాఖ మరియు ప్రాచీన భాండాగారానికి సంబంధించిన సంస్థాగత ఏర్పాటు.
3. సాంస్కృతికశాఖకు సంబంధించిన సంస్థాగత నిర్మాణం, ప్రస్తుతం ఉన్న సంస్థల పునర్వ్యవస్థీకరణ.
4. విభజన చట్టానికి సంబంధించిన తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం, తెలుగు అకాడమీ సంస్థల విభజన.
5. విద్యారంగంలో తెలుగు బోధించటానికి కార్యాచరణ ప్రణాళిక.
6. పాలనా రంగంలో పూర్తి స్థాయిలో తెలుగు వాడకాన్ని అమలు చేయటానికి కార్యాచరణ ప్రణాళిక.
7. సమాచార సాంకేతిక రంగంలో తెలుగు వినియోగంలో సిఫారసులు.
8. ప్రాచీన భాషా కేంద్రం ఏర్పాటుపై సిఫారసులు.
9. ఇతర రాష్ట్రాలు, దేశాలలో తెలుగు వారి భాషా సంస్కృతి పరమైన సమస్యలపై సూచనలు.
10. తెలుగు సంస్కృతిని అభివృద్ధి చెయ్యడానికి చేపట్టవలసిన కార్యక్రమాలు మరి ఉపయుక్త కార్యాచరణ ప్రణాళిక.

తెలుగు భాషాభివృద్ధి కమిటీ తమిళనాడు, కర్ణాటక ఒరిస్సా మరియు ఢిల్లీ రాష్ట్రాలలో పర్యటించి ఆయా ప్రాంతాలలో అధికార భాష అమలు, భాషా సాంస్కృతిక రంగాల అభివృద్ధికి చేపడుతున్న చర్యల గురించి నిశితంగా పరిశీలించింది. రాష్ట్రంలోను, ఇతర రాష్ట్రాలలోనూ అనేకమంది తెలుగు ప్రముఖులతోనూ, సాహితీ వేత్తలతోనూ, వివిధ కళారంగాల ప్రముఖులతోనూ సమావేశాలు నిర్వహించారు.

అనంతరం ఆ కమిటీ తన నివేదికను 2017 మే నెలలో ముఖ్యమంత్రి గారికి సమర్పించింది. మాకు అందినంతవరకు అందులోని ముఖ్యాంశాలను ఈ దిగువన ఇస్తున్నాం.

7 విభాగాలతో తెలుగు భాషాభివృద్ధి ప్రాధికార సంస్థ ఏర్పాటు

1.అధికార భాష అమలు విభాగం, 2.భాషాభివృద్ధి విభాగం, 3.ఇ-తెలుగు విభాగం, 4.అనువాద విభాగం
5.ప్రచురణల విభాగం, 6.అంతర్జాతీయ తెలుగు భాషాభివృద్ధి విభాగం 7.గ్రంథాలయాల విభాగం

పాలనలో తెలుగు :

- **అధికారభాష అమలు విభాగం:** సచివాలయ స్థాయి నుండి గ్రామస్థాయి వరకూ అన్ని ప్రభుత్వ ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు, ఉత్తర్వులు అన్నీ తెలుగులోనే ఉండాలి.
- తెలుగు అమలును నిర్లక్ష్యం చేసే అధికారులపై చర్య తీసుకునే అధికారం ప్రాధికారసంస్థకు ఉండాలి.
- ప్రభుత్వ సమీక్షా సమావేశాల్లో తెలుగు అమలు జరుగుతున్న తీరు ఒక చర్చనీయాంశంగా ఉండాలి.
- ప్రతిజిల్లాలోనూ ఒక అధికారికి అధికార భాషా అమలు పర్యవేక్షకుడి బాధ్యతను అప్పగించాలి.
- తెలుగు అమలుకు అవసరమైన సాంకేతిక శిక్షణ ప్రభుత్వోద్యోగులకు ఎప్పటికప్పుడు అందించాలి.
- పరిపాలనలో తెలుగు భాష అమలుకు తగినంత సిబ్బందిని నియమించాలి.
- తెలుగులో ప్రముఖంగా కనిపించేలా నామఫలకాలు, శిలాఫలకాలు ఉండాలి.
- ఉన్నత స్థాయిలో జరిగే ప్రభుత్వ సమావేశాలు కూడా తెలుగులోనే నిర్వహించాలి.

బోధనలో తెలుగు :

- అన్ని ప్రభుత్వ ప్రైవేట్ పాఠశాలలో ప్రాథమిక విద్య తెలుగులోనే బోధించాలి.
- ప్రభుత్వ ఆదరణ కోల్పోయి దయనీయ స్థితిలో ఉన్న

-డా॥సామల రమేష్‌బాబు
9848016136

ప్రజల భాషలో పరిపాలిస్తేనే మనవి తెలుగు రాష్ట్రాలు

ఆగస్టు 29 అనగానే గిడుగు వేంకట రామమూర్తి పంతులు గుర్తుకొస్తారు. ఈ రోజు ఆయన జయంతి. 1940కి ముందు దాదాపొక అర్ధ శతాబ్దంపాటు జరిగిన వ్యావహారిక/వాడుక భాషోద్య మానికి ఆయనే కీలకం. అయితే ఆయనకు ముందే స్వామినీని ముద్దునరసింహం నాయుడు తన "హిత సూచని"లో వాడుక భాషో ద్యమ అవసరాన్ని ప్రస్తావించారు. ఈ అంశాన్ని ఆధారం చేసుకొని గురజాడ గొప్ప సాహిత్యానికి ప్రాణం పోశారు. ఈ అంశాన్ని గిడుగు పట్టించుకొన్ననాటి నుంచీ దీనికొక గుర్తింపు, ఉద్యమరూపం వచ్చాయి.

గిడుగు వాడుక భాషోద్యమం భాషా రాష్ట్రాల ఉద్యమానికి కూడా స్ఫూర్తినిచ్చింది. ప్రజల వాడుక భాషలో సాహిత్యమూ విద్యాబోధనా జరగాలనే కోరిక అప్పటికే బలపడుతూ వచ్చింది. దేశానికి స్వాతంత్ర్యం రావడం ఎంత అవసరమో, ఆ తర్వాత భాషా ప్రాతి పదికన రాష్ట్రాలు ఏర్పడాలన్న నాటి ఉద్యమాల ఫలితంగానే 1953లో ఆంధ్ర రాష్ట్రం, ఆ తర్వాత నైజాంలోని తెలుగు ప్రాంతాల విలీనంతో ఆంధ్రప్రదేశ్ ఏర్పడ్డాయి. ఇదంతా జరగడానికి రాజకీయ అంశాలు ఎంత కారణమో... దానికి ప్రజల్లో ఏర్పడిన భాషా జాతి భావన అంతే కారణం. ఇంకా స్పష్టంగా చెప్పాలంటే 'మా భాషలో మమ్మల్ని మేమే పరిపాలించుకుంటాం. మా భాషలో మేం చదువుకొంటూ అనంత విజ్ఞాన వికాసాన్ని అందుకొంటాం' అనే స్వాభిమాన భావనే భాషా ప్రయుక్త రాష్ట్రాల ఏర్పటుకూ దారితీసింది.

అయితే ఇదంతా అప్పటి చరిత్ర. మనతో పాటు ఏర్పడిన కర్ణాటక, తమిళనాడు, కేరళ రాష్ట్రాలు ఆ స్వాభిమానాన్ని నిలబెట్టు కొంటూ తమ భాషల్ని కాపాడుకొంటూ అభివృద్ధి చేసుకొంటున్నాయి. తెలుగువాళ్ళం మాత్రం భాషా రాష్ట్రాల మౌలికతను మరచిపోయి, కేవలం అధికార పదవీ రాజకీయాల్లో, స్వార్థ ప్రయోజనాల సాధనలోనే మునిగిపోయాం. ఇందుకు మన రాజకీయ నాయకులు, పార్టీలు బాధ్యత వహించాలి. దీనికి తోడు పాతికేళ్ళుగా వచ్చిపడుతున్న ప్రపంచీకరణ ప్రభావంతో ఆంగ్ల భాషపై మోజు పెరగడంతో పాటు, స్వంత భాషపై నిర్లక్ష్యానికి తెలుగుజాతి ఆటపట్టు అయింది.

డా॥బెజవాడ గోపాలరెడ్డి.పి.వి.నరసింహారావు, ఎన్టీరామారావు తప్ప తక్కిన ముఖ్యమంత్రులకు ప్రత్యేకించి భాషాభివృద్ధిపట్ల శ్రద్ధలేదు. ప్రజాభాషలో పాలన సాగించాలని, ఇది ప్రజాస్వామ్య మౌలిక లక్షణ మన్న సంగతిని పాలకులు పట్టించుకోవడం మానేశారు. ఈ పరిస్థితి ఎంతకు దిగజారిందంటే సాక్షాత్తూ ముఖ్యమంత్రి, ముఖ్య కార్యదర్శుల కార్యాలయాల నుంచి ఇంగ్లీషే రాజ్యం చేస్తోంది. అన్ని శాఖల నుంచి వచ్చే ప్రభుత్వ ఉత్తర్వులన్నీ (జీవోలు) ఇంగ్లీషులోనే వస్తాయి. ప్రత్యేకంగా అనుకొంటే తప్ప జీవోల తెలుగు అనువాదాలు కూడా అందుబాటులో వుండవు. సమైక్య ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం నుంచి ఇప్పుడు రెండు రాష్ట్రాల ప్రభుత్వాల్లోనూ ఇదే పరిస్థితి నెలకొని వుంది. శిలాఫలకాల మీద గాని, ప్రభుత్వ కార్యాలయాల బోర్డుల మీద గాని, తెలుగే ప్రముఖంగా ఉండాలన్న అంశాన్ని ముఖ్యమంత్రి, మంత్రులు, అధికారులు ఎవరూ పట్టించుకోరు. కొత్త రాజధాని అమరావతి నగర నిర్మాణానికి శంకుస్థాపన చేసినప్పుడు ఫలకం మీద తెలుగు లేదు. ఈ విషయంలో చెలరేగిన నిరసనలను ఈ రోజు వరకు ప్రభుత్వం పట్టించుకొన్న పాపాన పోలేదు. ఫలితంగా ఇటీవల ఆవిష్కరణ జరిగిన పోలీసు కేంద్ర కార్యాలయ భవనంతో సహా అనేక చోట్ల తెలుగుకు చోటివ్వక, ఇంగ్లీషుకే పెద్ద పీట వేశారు. రాష్ట్ర ప్రభుత్వాన్ని ఆదర్శంగా తీసుకొన్నకేంద్ర ప్రభుత్వ'ఇన్‌కంటాక్స్' కార్యాలయం కూడా త్రిభాషా సూత్రాన్ని మరచిపోయి, ఇంగ్లీషుకే ప్రాధాన్యతనిచ్చింది. కొత్తరాష్ట్రం ఏర్పడిన దగ్గర నుంచి పరిపాలనలో తెలుగును ఒక పద్ధతి ప్రకారం అణచివేస్తున్నారు.

1966లో తొమ్మిదవ చట్టంగా అధికార భాషా చట్టం వచ్చింది. దానిలో అన్ని అంశాలూ స్పష్టంగా వున్నాయి. ఆ తర్వాత పరిపాలన తెలుగులో సాగాలని అనేకసార్లు ఎన్నో జీవోలు వచ్చాయి. ఈ నడక 2014 వరకూ సాగింది. 2013 ఏడాది చివరి రోజున జీవో నెం 909 ద్వారా తెలుగుకు ఒక మంత్రిత్వ శాఖ ఏర్పడింది. తర్వాత కొద్దినెలలకే ఏర్పడిన రెండు రాష్ట్రాల్లోనూ తెలుగులో పాలనకు సంబంధించి ఎలాంటి ముందడుగు లేదు. నవ్యాంధ్ర ప్రదేశ్ ఏర్పడిన తర్వాత పరిస్థితి మరీ దిగజారుతోంది.

పాలనా భాషగా తెలుగు అమలు గురించి మనకున్నన్ని జీవోలు, తదితర ఉత్తర్వులు పొరుగు రాష్ట్రాల్లో లేవు. కాని, వారి పాలకులు- ఏ పార్టీ అధికారంలో వున్నా- తన భాష విషయంలో రాజీపడరు. దానితర్వాతే ఏదైనా! మన పాలకులకు అసలా సంగతే పట్టదు.

ఎన్టీరామారావు ముఖ్యమంత్రిగా వున్నప్పుడు... పాలనా భాషగా తెలుగు అమలు విషయాన్ని చాలా ముఖ్యమైనదిగా పరిగణించి సీరియస్‌గా తీసుకున్నారు. 1988 మార్చి నాల్గవ తేదీన ఆనాటి అధికార భాషా సంఘం అధ్యక్షులు నండూరి రామకృష్ణమాచార్యు లనూ, ఇతర సభ్యులనూ, కార్యదర్శి సి. ధర్మారావునూ పిలిపించుకొని సమగ్రంగా సమీక్షించి కొన్ని కఠిన నిర్ణయాలు తీసుకొన్నారు. వాటి ప్రకారం "తనకు ఇంగ్లీషులో చేరిన ఏ ఉత్తరాన్నయినా, ప్రతిపాదన నైనా, ఏ చర్యా తీసుకోకుండా వాటిని పంపిన కార్యాలయానికే తిప్పి పంపే అధికారం రాష్ట్రంలోని ప్రతిగెజిటెడ్ అధికారికీ వుంటుంది. తమ పైకార్యాలయాల నుంచి వచ్చినా, ఇట్లాగే తిప్పి పంపివేయవచ్చు. ఈ విధంగా తిప్పి పంపడం వల్ల జరిగే కష్ట నిష్టురాలకు, నష్టానికి, జాప్యానికి బాధ్యత ఉత్తరాలు, ప్రతిపాదనలు ఇంగ్లీషులో పంపిన కార్యాలయాధిపతి మీదే వుంటుంది. 1988 ఏప్రిల్‌లో మరొక ఆదేశం ఇచ్చారు. శాసనపరమైన కొద్ది అంశాలను మినహాయించి, సచివాలయంలోని ఫైళ్ళన్నీపూర్తిగా తెలుగులోనే నిర్వహించాలి. అవి ఇంగ్లీషులో కనిపించకూడదు. వీటితోపాటు

అన్ని మునిసిపల్ పాఠశాలల్లో ఇంగ్లీషుతోపాటు తెలుగు మీడియం కొనసాగించాలి.

–ఆంధ్రప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రిగారికి విజ్ఞప్తి.

2006 నుండి ఆంధ్రప్రదేశ్ మునిసిపల్ స్కూళ్ళలో ఇంగ్లీషు మీడియం ప్రవేశపెట్టి ప్రైవేట్ పాఠశాలల్లోలాగా మునిసిపల్ పాఠశాల విద్యార్థులు కూడా ఇంగ్లీషు మీడియం ఎంపిక చేసుకునే అవకాశాన్ని కల్పించారు. తెలుగు మీడియంలో చదవాలనుకునే విద్యార్థులు తెలుగు మీడియం చదువుతున్నారు. అయితే 2017–18 విద్యాసంవత్సరం నుండి మునిపల్ స్కూళ్లలో ఇంగ్లీషు మీడియం విద్య అమలు చేయాలని ప్రభుత్వం నిర్ణయించింది. ఇంగ్లీషు మీడియం విద్య ఇప్పటికే ఉంది కదా, కొత్తగా అమలు చేయాలని నిర్ణయించడంలో ఉద్దేశం ఏమిటి? అంటే మునిసిపల్ స్కూళ్ళలో తెలుగు మీడియం తొలగించి వాటిని పూర్తిగా ఇంగ్లీషు మీడియం స్కూళ్ళుగా నడపదలచుకున్నారా? ఇదిప్పుడు భేతాళ ప్రశ్న అయిపోయి కూర్చుంది. ఎందుకంటే తెలుగు మీడియం ఉంటుందా, ఉండదా అనే విషయం మునిసిపల్ శాఖ గాని, విద్యాధికారులుగాని స్పష్టంగా చెప్పడం లేదు. జి.ఒ.ఎం.ఎస్.నెం.14 / 02-01-2017 లో ఇప్పుడున్న తెలుగు మీడియం మునిసిపల్ స్కూళ్లన్నీ ఒకటి నుండి పదో తరగతి వరకు ఇంగ్లీషు మీడియం స్కూళ్లుగా మార్చనున్నట్లు చెప్పారు. 2016–17 విద్యా సంవత్సరంలో పదవ తరగతి చదివే విద్యార్థులకు ఇది వర్తించదు అన్నారు. అంటే వాళ్లు తెలుగు మీడియంలో కావాలంటే చదవొచ్చు. మరి ఒకటి నుండి తొమ్మిదో తరగతి వరకు తెలుగు మీడియం రద్దయిపోతుందా? అదే జీవోలో 2016–17లో అన్ని మునిసిపల్ పాఠశాలల్లో ఇంగ్లీషు మీడియం ప్రవేశపెట్టడాన్ని విద్యార్థులు, తల్లిదండ్రులు, టీచర్లు హర్షించారని కూడా అన్నారు. ఫౌండేషన్ కోర్సు వల్ల విద్యార్థుల స్థాయి బాగా పెరిగి పోటీ పరీక్షలకు వాళ్లను తయారుచేస్తోందని, ఇందులో మాధ్యమం చాలా కీలక పాత్ర పోషిస్తుందని అన్నారు. అందువల్ల ఫౌండేషన్ కోర్సు తప్పనిసరి చేస్తున్నామని జీవోలో ఉంది. మునిసిపల్ స్కూళ్ళలో తెలుగు మీడియం రద్దుచేయాలనే ఉద్దేశమే ఉంటే అదెందుకు స్పష్టంగా చెప్పరు?

తర్వాత మళ్లీ 13.07.2017న మునిపల్ శాఖ వారు జారీ చేసిన సర్క్యులర్ (Lr. Roc.No. 7176/2016/J2) లో ఒకటి నుండి పదో తరగతి వరకు ఇంగ్లీషు మీడియం పుస్తకాలు సంబంధిత అధికార్ల నుండి తీసుకోమని హెడ్ మాస్టర్లను ఆదేశించారు. పోయిన సంవత్సరం తొమ్మిదో తరగతి వరకు తెలుగు మీడియంలో చదువుకున్న విద్యార్థులు పదో తరగతిలో అదే మీడియంలో కొనసాగుతారని సర్క్యులర్‌లో ఉంది. మరి ఒకటి నుండి తొమ్మిదో తరగతి వరకు తెలుగు మీడియంలో చదివే అవకాశం ఉంటుందా, ఉండదా? ఈ విషయం చెప్పకుండా ప్రధానోపాధ్యాయులు విద్యార్థులను ఇంగ్లీషు మీడియంలోకి మారేలా ప్రోత్సహించాలని చెప్పారు. ప్రోత్సహించాలి (మోటివేట్) అనంటే అర్థం బలవంతంగా ఇంగ్లీషు మీడియంలోకి మార్చమనైతే కాదు. విద్యార్థులు తెలుగు నుండి ఇంగ్లీషు మీడియంలోకి మారుతున్నారు కాబట్టి మిగిలిపోయిన తెలుగు మీడియం పుస్తకాలను డి. ఈ.వోల ద్వారా మునిసిపల్ కమిషనర్లు సేకరించి భద్రపరచమని ఆదేశించారు. అయితే తెలుగు మీడియంలో చదవాలని కోరుకునే వారికి ఇక ఆ అవకాశం ఉండదని ఎక్కడా చెప్పలేదు. ఉంటుందని కూడా చెప్పలేదు. ఏమిటీ గందరగోళం? తెలుగు మీడియంలోనే చదవాలనుకునే విద్యార్థులకు బడులు మొదలయ్యి యాభై రోజులు దాటినా పాఠ్యపుస్తకాలు సరఫరా కాలేదు. ఉపాధ్యాయ సంఘాలు, విద్యార్థిసంఘాలు, ప్రజాసంఘాలు, మేధావుల ఒత్తిడి వల్ల తెలుగు మీడియం పుస్తకాలు ఆగస్టు మొదటి వారంలో సరఫరా చేశారు. అందువల్ల తెలుగు మీడియం ఉంటుందని అనుకోవాల్సి వచ్చింది కానీ తెలుగు మీడియం కొనసాగుతుందని అధికారులు స్పష్టం చేయలేదు..

ఆగస్టు 4నాడు మునిసిపల్ శాఖవారు జారీ చేసిన మరో సర్క్యులర్ (Roc.No.7176/2016/J2) లోకూడా తెలుగు మీడియం కొనసాగు తుందని చెప్పలేదు. మునిసిల్ కమిషనర్లు ఒకటి నుండి పదో తరగతి వరకు ఇంగ్లీషు మీడియం పుస్తకాలు, పదో తరగతి తెలుగు మీడియం వారికి తెలుగు మీడియం పుస్తకాలు అందేలా చూడాలని చెప్పారు, తెలుగు మీడియం పుస్తకాల పంపిణీకి సంబంధించి చాలా గందరగోళం ఉంది. అది అర్థం చేసుకునేంత పరిజ్ఞానం నారాయణ స్కూళ్ళలో చదవని మాబోటి వారికి లేదు. కాబట్టి తెలుగు మీడియం విషయం సూటిగా చెప్పగలరు. ఇదిలా ఉండగా రానున్న పరీక్షలు ఇంగ్లీషులో రాయవలసి ఉంటుందని విద్యార్థులు ఆందోళన చెందుతున్నారు.

విద్యార్థులు ఎవరికి ఇష్టమొచ్చిన మాధ్యమంలో వాళ్లు చదువుకోడం చాలా న్యాయమైన విషయం. బలవంతంగా అందర్నీ ఇంగ్లీషు మీడియంలోకి లాగాలనే అత్యుత్సాహం మునిసిపల్ శాఖ వారికి ఎందుకో అర్థం కావడం లేదు. ఒకటి నుండి అయిదవ తరగతి వరకు 99.5 శాతం మంది ఇంగ్లీషు మీడియంలో చేరారని మునిసిపల్ శాఖ వారు చెబుతున్నారు. వాస్తవానికి 3,4,5వ తరగతి విద్యార్థులను వాళ్లనడగకుండా, తల్లిదండ్రులకు కూడా తెలుపకుండా ఇంగ్లీషు మీడియంలోకి మారినట్లు చూపిస్తున్నారు గాని వారంతా తెలుగు మీడియం విద్యార్థులే. ఇలా చేయడం వారి హక్కుల్ని హరించడమే. బలవంతంగా ఇంగ్లీషు మీడియంలోకి మారిస్తే విద్యార్థులు బడి మానేయడం ఖాయం. మునిసిపల్ శాఖ తీరు చూస్తుంటే తెలుగు మీడియంను పూర్తిగా రద్దు చేయబోతున్నాం అని సూటిగా చెప్పలేక, పొమ్మనలేక పొగబెట్టినట్లు ఉంది.

ప్రొద్దుటూరులోనైతే గత మునిసిపల్ ఛైర్మన్ మార్చి 2017లో పట్టణంలోని మునిసిపల్ పాఠశాలలన్నిటిలో ఇంగ్లీషు మీడియం మాత్రమే ఉండాలని లేఖ రాసినట్లు తెలిసింది. విద్యార్థుల సమ్మతి లేకుండా, తల్లిదండ్రుల అనుమతి లేకుండా ఇలా తానే నిర్ణయం తీసుకోవడం చాలా అన్యాయం. విద్యాహక్కు చట్టం ప్రకారం ఒకటి నుండి పదవ తరగతి వరకు మాతృభాషా మాధ్యమంలో చదువుకునే అవకాశాన్ని ప్రభుత్వం కల్పించాలి. తెలుగురాష్ట్రంలో తెలుగు మాధ్యమంలో చదువుకోవడానికి ఇన్ని ఆటంకాలు కల్పించడం, తెలుగు మాధ్యమాన్ని రద్దు చేయాలని ప్రయత్నించడం చాలా విపరీతమైన విషయం. ప్రభుత్వం తక్షణమే మునిసిపల్ స్కూళ్లలో తెలుగు మీడియం కొనసాగుతుందని ప్రకటించాలి.

విద్యార్థుల పరిస్థితిని, వారి ఇష్టాయిష్టాలను, కష్టాలను గుర్తించి రాష్ట్రంలోని అన్ని మునిసిపల్ పాఠశాలల్లో ఒకటి నుండి పదో తరగతి వరకు ఇంగ్లీషు మీడియంతో పాటు తెలుగు మీడియం కొనసాగిస్తున్నట్లు స్పష్టం చేస్తూ వెంటనే జి.వో విడుదల చేయాలి.

ఇట్లు

ప్రొద్దుటూరు సామాజిక సంస్థలు, ప్రజలు

–డా॥మాడభూషి శ్రీధర్
9490412108

తెలుగు అధికార భాష అనడం అబద్ధం

పార్లమెంటులో హిందీ, ఇంగ్లీష్ భాషలు వాడుతున్నప్పుడు సుప్రీంకోర్టు, హైకోర్టులలో ఆ రెండు భాషలను ఎందుకు వినియోగించడం లేదు? అని ఒక నాగరికుడు న్యాయమంత్రిత్వశాఖను సమాచారహక్కు కింద అడిగాడు. పార్లమెంటు మరోచట్టం చేసేవరకు ఉన్నత న్యాయ స్థానాలలో, ఉభయ సభలలో, రాష్ట్రాల శాసన సభలలోనూ బిల్లులు, చట్టాల సవరణలు, రాష్ట్రపతి, గవర్నర్లు జారీ చేసే ఆర్డినెన్సులు, రాజ్యాంగం కింద, పార్లమెంట్ శాసనసభలు చేసిన చట్టాల కింద, జారీ చేసే ఉత్తర్వులు ఇంగ్లీష్‌లో మాత్రమే ఉండాలని రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 348 స్పష్టంగా చెప్పింది. 348(2) కింద రాష్ట్రపతి ముందస్తు అనుమతితో ఏ రాష్ట్రమైనా తమ హైకోర్టులో హిందీ లేదా తమ భాషను వినియోగించుకోవడానికి నిర్ణయం తీసుకోవచ్చు. ఒక వేళ ఏ రాష్ట్రమైనా ఇంగ్లీష్ కాకుండా మరొక భారతీయ భాషను నిర్దేశిస్తే, ఆ రాష్ట్రంలో చేసిన బిల్లులకు, చట్టాలకు ఇంగ్లీష్ అనువాదాలు అధికారిక రాజపత్రాలలో ప్రచురించాలి. అంటే భారతీయ భాషను అత్యున్నత న్యాయ, శాసన విభాగాలలో ఉపయోగించడానికి వీలులేదు. ఈ ఆర్టికల్ ప్రకారం వ్యవహరిస్తున్నామని న్యాయ మంత్రిత్వ శాఖవారు జవాబు ఇచ్చారు.

భారతీయ భాషా ప్రేమికులు ఎంత గింజుకున్నా లాభం లేదు. ఇటీవల విజయవాడలో రెండురోజుల పాటు ప్రపంచ తెలుగు రచయితల మహాసభలు జరిగాయి. మన భాషను ఎక్కువగా వాడాలని మంత్రులు, న్యాయ మూర్తులు, కవులు, రచయితలు, పండితులు, నటులు సముచిత సందేశాలు ఇచ్చారు. ఏ విధంగా అనే సందేహానికి మాత్రం సమాధానం ఏ భాషలోనూ దొరకలేదు. **జీవించే హక్కులో తెలుసుకునే హక్కు కూడా ఉందని సర్వోన్నత న్యాయస్థానం అనేకమార్లు వివరించింది.** ఆ మాటను ఇంగ్లీష్‌లో చెప్పింది. తెలుగు, హిందీ వంటి భారతీయ భాషలు మాత్రమే తెలిసిన వారికి ఈ హక్కు ఉందని తెలియదు. సర్వోన్నత శాసనం మన రాజ్యాంగం, ఇంకా వేలాది చట్టాలు ఉన్నాయి. **అప్పుడు ఉమ్మడి తెలుగు రాష్ట్రానికీ, ఇప్పుడు రెండు రాష్ట్రాలకూ తెలుగులో చట్టాలు లేవు. తెలుగులో చట్టాలు ఉండాలని చట్టమే లేదు. పుట్టి పెరుగుతున్న ప్రతి పౌరుడికీ చట్టాలు తెలుసునని న్యాయశాస్త్రం భావిస్తుంది. ఇది చట్టపరంగా వమ్ముకాని భావన. నాకు ఇంగ్లీష్ రాదు, తెలుగే వచ్చు. కనుక నాకు హక్కులూ బాధ్యతల గురించి తెలియదంటే కోర్టులు అంగీకరించవు. నీకు తెలిసినా తెలియక పోయినా తెలుసునని భావించి, తప్పు చేస్తే శిక్ష వేస్తారు.** రేషన్ కార్డు దరఖాస్తు నుంచి మొదలై మంచినీటి సరఫరా, వాహనం లైసెన్స్, బడిలో చేరడానికి దరఖాస్తు, ఓటరు కార్డు, పదో తరగతి పత్రాలు వంటి అనేకానేక **వ్యవహారిక పనులన్నీ తెలుగువాడు వచ్చీరాని ఆంగ్లంలో చేయవలసిందే. కవిత్వం, సాహిత్యం, నవలలు తప్ప మిగిలిన అన్ని రంగాలలో వాడేది ఆంగ్లమో, లేక ఆంధ్రాంగ్ల సంకరమో తప్ప ఆంధ్రం మాత్రం కాదు. తెలుగు అధికార భాష అన్నది అన్నిటికన్నా పెద్ద అబద్ధం. అది వ్యవహార భాష కూడా కాదు. 'సత్యమేవ జయతే' అనే వేదవాక్యం మన నినాదం, విధానం కాదు. అబద్ధం ఆధారంగా మనుగడ సాగిస్తున్న మనం ఆడే మరొక అబద్ధం– తెలుగే అధికార భాష.** రాజ్యాంగం, శిక్షాస్మృతి వంటి కీలకమైన శాసనాలు తెలుగులో లేకుండా వాటిని తెలుసుకుని పౌరులు ఏ విధంగా అనుసరిస్తారని తెలుగు భాషాభిమానులు ఆలోచించవలసి ఉంది. సాధారణ జీవనంలో, సమాజంలో అందరితో సంభాషించడానికీ, లేఖలకీ, ఈమెయిల్స్ –పొట్టి ముచ్చట్లు పంపుకోవడానికీ తగిన భాషను తయారుచేసి, దాన్ని వినియోగించే సాంకేతిక ప్రజ్ఞను సమకూర్చకుండా తెలుగో తెలుగని గుండెలు బాదుకోవడం వల్ల ఏమిటి ప్రయోజనం?

తెలుగు రానివాడికీ, తెలుగు మాత్రమే వచ్చిన వాడికీ ఆంగ్లం తెలియకపోవడం వల్ల తీరని అన్యాయం జరుగుతోంది. ప్రపంచంలో ఎక్కడా తల్లిభాషకు ఇంత ద్రోహం జరగడంలేదు. ఆంగ్లభాషా బానిసత్వపు జాడ్యం ఆంధ్రానికి పట్టుకుంది.

తనకు అన్యాయం జరిగితే తెలుగువాడు పోలీసు స్టేషన్‌లలో తెలుగులో ఫిర్యాదు చేసుకునే అవకాశం ఉందా? దానికి దిక్కూ మొక్కూ ఉంటుందా? ఆ నేరానికి సంబంధించి ఇచ్చే ప్రకటనలు, వాంగ్మూలాలు తెలుగులో నమోదు చేసుకునే వీలు ఎంతవరకు ఉంది? ఆరోపణ పత్రాలు ఆంగ్లంలో ఉంటే తెలుగు మాత్రమే తెలిసిన నిందితుల గతేమిటి? వారి నేరాన్ని రుజువు చేసే సాక్ష్యాలను ఇంగ్లీషులో వెల్లడిస్తే, తెలుగులో చెప్పినా వాటిని ఇంగ్లీష్‌లోకి అనువదిస్తే, ఆ అనువాదం సరిగ్గా ఉన్నదో లేదో – ఇవన్నీ ఎవరు వివరిస్తారు? కోట్లాది కేసుల గందరగోళంలో పడి ఊపిరి తీసుకోవడానికి కూడా ఖాళీ లేని న్యాయాధికారులు, న్యాయమూర్తులు ఆ అనువాదాలను పరిశీలించి, సక్రమంగా ఉన్నాయో లేదో నిందితుడికి ఎప్పుడైనా చెప్పడం జరిగిందా? నిజానికి కోర్టులలో ఎంతమందికి తెలుగువచ్చు? అందులో ఎందరికి నిజంగా ఇంగ్లీష్ వచ్చు?

తెలుగులో న్యాయం దొరకదు. ఇంగ్లీష్‌తో పాటు చట్టాలు కూడా తెలిసీ తెలియని న్యాయవాదులు, అసలు ఏమీ తెలియని న్యాయార్థులను మోసం చేస్తూ ఉన్నా దీని మీద కూడా ఫిర్యాదు ఇంగ్లీష్‌లో చేసుకోవలసిందే. తెలుగు రానివాడికీ, తెలుగు మాత్రమే వచ్చిన వాడికీ ఆంగ్లం తెలియకపోవడం వల్ల తీరని అన్యాయం జరుగుతోంది. **ప్రపంచంలో ఎక్కడా జన్మభూమిలో తల్లి భాషకు ఇంత ద్రోహం జరగడం లేదు. ఆంగ్లభాషా బానిసత్వపు జాడ్యం ఆంధ్రానికి పట్టుకుంది. తెలుగు అంతరించే భాషలలో ఉందంటే ఆశ్చర్యమా?**

(వ్యాసకర్త కేంద్ర సమాచార కమిషనర్)

(మూడేళ్ళక్రితం సాక్షి దినపత్రిక నుండి..)

–రమేష్ పట్నాయిక్
9440980396

"సెల్ఫ్ ఫైనాన్స్‌డ్ పాఠశాలల చట్టం" విద్యావ్యాపారాన్ని నియంత్రిస్తుందా?

రాష్ట్ర ప్రభుత్వం పాఠశాల స్థాయిలో విద్యావ్యాపారాన్ని నియంత్రించడం అనే ప్రకటిత లక్ష్యంతో ఒక ముసాయిదా చట్టాన్ని అనుబంధ నియమావళిని మరియు ఇతర పత్రాలను రూపొందించి అంతర్జాలంలో అధికార వలగూడులో ఉంచింది. వీటిపై ఆసక్తి ఉన్నవాళ్ళు తమ అభిప్రాయాన్ని ఆన్‌లైన్‌లో తెలియజేయడానికి ఒక అవకాశాన్ని ఇచ్చింది. మన రాష్ట్రంలో నిరక్షరాస్యులు 65 శాతం, అంతర్జాల నిరక్షరాస్యులు సుమారు 90 శాతం. వీరిలో ఎవరూ స్వతంత్రంగా తమ అభిప్రాయాలను ప్రభుత్వానికి తెలియజేయలేరు. సదరు ముసాయిదా ఆంగ్లంలో ఉంది. అదీ చట్ట సంబంధమైన భాష కావడంచేత చాలామందికి అర్థంచేసుకోవడంలో ఇబ్బంది ఉండవచ్చు. వీటన్నింటికి మించి ఆసక్తి ఉన్న వాళ్ళు తమ అభిప్రాయాలను తెలియజేయడానికి ప్రభుత్వం ఒక వారం గడువు మాత్రమే ఇచ్చింది. ఈ పరిస్థితులలో ఎంత మంది తమ అభిప్రాయాలను తెలియజేయగలరో చూడాలి. ప్రభుత్వం ముసాయిదా చట్టంపై ప్రజల అభిప్రాయం తెలుసుకోవడానికి గడువును తగినంతగా పెంచడమేకాక ఇతర ఆటంకాలను కూడా తొలగిస్తుందని ఆశిద్దాం.

1982 లో ఆంధ్రప్రదేశ్ విద్యా చట్టం వచ్చిన విషయం తెలిసిందే. 1982 విద్యా చట్టాన్ని అనుసరించి ప్రైవేటు పాఠశాలల స్థాపన మరియు నియంత్రణకు 1983 నుంచి 1988 వరకు వచ్చిన అనేక నిబంధనావళుల స్థానంలో 1994లో క్రొత్త నిబంధనావళి తీసుకువచ్చారు. ఈ నిబంధనావళికి ఆనాటి నుంచి నేటి వరకు అనేక సవరణలు వచ్చాయి. వచ్చిన సవరణలన్నీ కూడా చట్టాన్ని నీరు గార్చేవే. కాగా, చట్టం కాని, దాని నిబంధనలు కానీ ఏనాడూ సక్రమంగా అమలు జరగలేదు. సదరు చట్టం ప్రకారం ఏ సంస్థ అయినా పాఠశాల పెట్టడానికి 'ఆవశ్యకత' నిబంధనను పాటించాలి. అంటే ఇంతవరకు విద్య అందని వారి కొరకు వారున్న ప్రాంతంలో మాత్రమే పాఠశాల పెట్టాలి. ఈ నిబంధనను పరిశీలిస్తే అందరికీ విద్య అందాలనే సామాజిక స్పృహ ఉన్న ట్రస్టులు పాఠశాలలు స్థాపించిన కాలంనాటి ఆచరణను చట్టబద్ధం చేసారని మనకు అర్థమవుతుంది. అయితే ఆ చట్టం చేయబడిన మరుసటి రోజునుంచీ అది ఉల్లంఘనకు గురవుతూనే ఉంది. ఎందుకంటే అప్పటికే ఆకాశం (భావజాలం) మారిపోయింది. ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో 80లలోనే విద్యా వ్యాపారం ఒక స్థాయిలో పెరగడం ప్రారంభమైంది. ధార్మిక సంస్థలు పాఠశాలలను స్థాపించడం పలుచబడింది. లాభార్జన లక్ష్యంతో పాఠశాలలు స్థాపన ప్రారంభమైంది. క్రొత్తగా పాఠశాల పెట్టడానికి పాత కారణం స్థానంలో క్రొత్త కారణం వచ్చింది. విద్య అందని వారికొరకు కాకుండా విద్య కొనుగోలు చేయగలిగే వారి కొరకు పాఠశాలల స్థాపన ప్రారంభమయ్యింది. తామర తంపరగా ప్రైవేట్ పాఠశాలలు పుట్టుకు వచ్చాయి. ''ఆవశ్యకత'' నిబంధన ఉల్లంఘించబడుతూ వచ్చింది. ఇప్పుడు, ప్రతిపాదిత క్రొత్త చట్టం ద్వారా సదరు ఉల్లంఘన వ్యవస్థీకృతం కానున్నది. ప్రతిపాదిత "సెల్ఫ్ ఫైనాన్స్ ఇండిపెండెంట్ పాఠశాలల చట్టం" నియమావళి 3(2)(ఎ) లో ఆవశ్యకత నిబంధన స్థానంలో "విద్యార్థులు చేరే అవకాశం నిబంధన" వచ్చిచేరింది. ఫీజులు కట్టగలిగే వాళ్ళున్నదగ్గరే 'అవకాశం' ఉంటుంది. మార్కెట్ ఉన్నదగ్గరే ప్రయివేట్ వాళ్ళు పాఠశాలలు పెడతారు. ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే 1982 చట్టంలో "సామాజిక అవసరం" కీలకమైతే 2017 ముసాయిదాలో 'మార్కెట్ అవకాశం' ప్రధానం!

ఉభయ తెలుగు రాష్ట్రాలలోనే కాక దేశంలో అనేక రాష్ట్రాలలో విద్య వ్యాపారమయమైన మాట నిజమే. కాని ఇంతవరకు విద్యారంగంలో వ్యాపారం చేయవచ్చు అని కేంద్ర ప్రభుత్వం చట్టం చేయలేదు. అటువంటి చట్టాన్ని ఏ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం కూడా చేయలేదు. టి.యమ్.ఏ.పాయ్ కేసు (1993) లో సుప్రీం కోర్టు – విద్యార్థులనుంచి ఫీజులు వసూలు చేయడానికి యాజమాన్యాలకు అనుమతిస్తూ – ఇచ్చిన తీర్పు ఎడల తీవ్రమైన విమర్శలు వచ్చిన విషయమం తెలిసిందే. అయితే, పెద్ద ఎత్తున విమర్శలకు గురైన ఈ తీర్పులో కూడా సుప్రీం కోర్టు విద్యారంగంలో వ్యాపారాన్ని అనుమతించలేదు. విద్యార్థుల దగ్గర నుండి వసూలు చేసే ఫీజులను ఆ విద్యా సంస్థ అభివృద్ధికే ఖర్చుచేయాలని నిర్దేశించింది. ఇది మధ్యంతర న్యాయం. ఇంకా చెప్పాలంటే మధ్య తరగతి న్యాయం. టి.యమ్.ఎ. తీర్పు ప్రకారం ప్రైవేట్ యాజమాన్యం విద్యార్థుల వద్ద ఫీజు వసూలు చేసుకోవచ్చు. అంటే ఫీజు కట్టలేని వారికి ఇందులో చదువుకునే అవకాశం ఉండదు. అందుకే దీనిని మధ్యతరగతి న్యాయం అంటున్నారు. విద్యావకాశం ఆర్థిక స్తోమతతో ముడిపడి ఉంటుంది. విద్యను సామాజిక బాధ్యతగా గుర్తించిన భారత రాజ్యాంగ విలువలకు ఇది విరుద్ధం. పేదలు దళితులు ఈ వ్యవస్థకు బయట ఉంటారు. టి.యం.ఎ. పాయ్ తీర్పు విషయాన్ని అలా ఉంచితే, ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం 1994 లో విడుదల చేసిన నిబంధనలు కూడా సుప్రీం కోర్టు తీర్పుకు అనుగుణంగానే ఉన్నాయి. అవి అమలు జరగక పోవడం, అందుగల కారణాలు వేరేవిషయం. నిబంధన 18(4) లో "విద్యార్థుల నుండి వసూలు చేసే ఫీజులలో 50 శాతం ఉపాధ్యాయుల జీతాలకు, 15 శాతం వారి పదవీ విరమణ ప్రయోజనాలకు, 15 శాతం పాఠశాల నిర్వహణకు, 15 శాతం పాఠశాల అభివృద్ధికి చెల్లించి లేదా ఖర్చుచేసి యాజమాన్యం 5 శాతం తీసుకోవచ్చని ఉంది. సదరు జీ.ఒ 1 ఆఫ్ 1994 లో

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/book/Ammanudi+September+2017

* * *